

GAZETE YBFL

SAYI 49

17.06.2022

Gazetemiz 3. Senesini Geride Bıraktı!

Sevgili okurlarımız,

Üç mevsimi beraber geçirdik:) Desteklerinizle, yazılarınızla her hafta sizlerle buluştuk. Üretmenin, yaratıcılığın, paylaşmanın ve özgünlüğün örneklerini hep beraber bu sayfalarda gösterdik. Bu sayfalarda ölümsüzleştirdik ailemizin eserlerini. Yeni yüzlerle, yeni kalemlerle, yeni dimağlarla gücümüze güç kattık. Her yıl yeniden başladığımız maceramız kar topu gibi büyümeye devam ediyor. Şimdilik yeni bir virgül koyalım cümlemize... Eylül'de tazelenmiş bir ekiple yeniden görüşmek üzere.

Soldan sağa:

Arif Bekdik, Sevgi Akbaba (Kurucular);

Metehan Şenyer (2019-2020 Dönemi Editörü);

Yağmur Atilla (2020-2021 Dönemi Editörü);

İrem Üçer (2021-2022 Dönemi Editörü)

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni

Yayın Kurulu

Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı

İrem Üçer
Editör

Havva Gül Küçükaydın
Grafik Tasarım

Arif Bekdik
Yazar

Yazım Kontrol Ekibi

Mete Şenyer 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B

Yazarlar

David Allen

Ömer Asaf Yaşaroğlu 10/A

Berrak Günçe 10/B

Arda Gevher 9/A

Sevgi Akbaba
İrem Üçer

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

Her zaman bize yazabilirsiniz:)

İSPANYA'DAN SELAMLAR

Okulumuz İngilizce öğretmeni Hüseyin Ay, yürütmüş olduğu Erasmus Öğretmen Görevlendirmesi projesi kapsamında İspanya'nın Zaragoza şehrindeki 'Colegio El Pilar Maristas' okulunda bir hafta süresince İngilizce derslerine girdi. Çeşitli eğitim faaliyetleri ile okulumuzu tanıtan öğretmenimiz kurumumuzun uluslararasılaşmasına katkı sunmuştur. İngilizce Öğretmenimiz Hüseyin Ay'a teşekkür eder, başarılar dileriz.

TURKEY DIARY

(ERASMUS+ KOMİSYON MODELİ PROJE KOORDİNATÖRÜMÜZDEN)

ANI/Memories

DAY ONE:

I have visited Turkey once before, in 2018. I was part of an Erasmus Plus project, and we had a partner school in Gebze, Pagev Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi. But I did not see much of Turkey on that occasion. We are now doing another Erasmus Plus project, and our new partner in Turkey is Yücel Boru Fen Lisesi.

My visit is going to begin in Ankara. I am giving some workshops for the Çağdaş Drama Derneği. I arrive first in Istanbul airport. I need to catch a flight to Ankara but I get a bit lost. I find myself in the International Departures section and of course I need Domestic Departures. I ask several people where I need to go. "Oh, you are in the wrong section!" they tell me. (I think to myself: "Yes, I KNOW that!!") Then, they tell me where to go. "But you must hurry!" they say. I am suffering from a calf strain so I try to limp along as fast as I can. Anyway, I make it in time. PHEW!

DAY TWO:

At the Çağdaş Drama Derneği, I give two workshops on using drama methods to teach across the curriculum. I am supported by two teachers from Yücel Boru Fen Lisesi – Fahriye Gürarlan and Sevgi Akbaba.

David Allen / Midland Actors Theatre

DAY THREE:

After a visit to Ankara University, I am taken around Anıtkabir. This is extraordinary – we have nothing like it in the UK; and it gives me a new understanding of Turkey and its history.

DAY FOUR:

My first trip on a Turkish train, for the journey from Ankara to Gebze. Then a taxi to the Ener Old Castle Hotel. I am struck by all the stray cats on the streets – who all seem friendly and happy to mix with people. The other Erasmus Plus partners all arrive in the evening.

DAY FIVE:

We go to Yücel Boru Fen Lisesi. We get a great welcome from the staff and students. One of our partners is Richard Kieran. He is the Headteacher at Woodrow First School in the UK. He is very impressed by the Headteacher's office at YBFL, with its comfy chairs! I think he wants an office like that for himself.

In our project, we are working on a way of teaching called the Commission Model. This involves young people being "commissioned" to do an important job. The system was created by a leading drama teacher called Dorothy Heathcote.

She wrote:

“I have a dream that has not yet been realized; I would like students, not to learn what their teachers teach them, but to be people who solve problems in the outside world that their teachers bring to them... This is actually a radical way of learning. I want students to be citizens of the world.”

In the afternoon, we meet a group of Y9 students who have been commissioned to produce a magazine about the school. They seem to be very proud of all they have achieved – and rightly so; it is a very impressive piece of work. I feel proud too – these students have made Dorothy’s dream a reality!

DAY SIX:

We work with a group of Y10 students at YBFL, who are going to be given a new “commission”: to make people more aware of the issue of stray dogs. We do some drama with them: our partners take on different roles, as people with different attitudes to dogs, and with their own

problems. There’s a taxi driver, for example, who finds that dogs in the street often slow him down. I play a homeless person who is worried that someone might take his dog away from him. The students have to try to talk to us, and help us if they can. We are all amazed – including the teacher, Fahriye – by the sensitivity and empathy that the students show.

DAY SEVEN:

We say goodbye to YBFL. We have been looked after very well (and given plenty of really good food!). The students have been wonderful. It’s a great school.

DAY EIGHT:

I arrive back in the UK. The moment I step off the plane at the airport, I know I am home – it is so cold compared to Turkey!

I have one word for all the students and staff in YBFL. It is one of the few Turkish words I know: “Teşekkürler.”

We hope to see you all again soon.

KOSTRA'NIN İNTİKAMI

BÖLÜM 2

HİKAYE

Ömer Asaf Yaşaroğlu 10/A

(...)

Rüzgâra karışan davul sesleri çadıra kadar geliyordu. Bir kâsededen şifa çayı içerken Andrew yanıma geldi, Zakacı'nun ona verdiği kolyenin ne işe yarayacağını bulmuştu... Eski volkan kalıntıları arasındaki üç kemik diştten yapılmış bir kapı ve kolyenin tam sığabileceği, Dünya dışından geldiğini düşündüğüm bir sütun vardı. Andrew kuşkulu bir şekilde sütuna kolyeyi koyduğunda hiçbir fani gözünün göremeyeceği bir karanlıkla yürümeye başladık. Duvarlar baba ve 4 oğlunun tasvirleriyle donatılmıştı. Yerlilerin dediği gerçekten de doğrudu, bir oğul ölmemiş ve hala yaşıyordu. Dünya üzerinde bir yerde ya da herhangi bir yıldızda olabilirdi ama hiyerogliflerde onun tekrardan Dünya'ya geri geleceği ve babasıyla beraber büyük bir yıkıma sebep olacağı hakkında tasvirler vardı.

Bütün bunların sebebi bir intikamdı. Şu anda uykusunda olan Kostra bekliyordu, ama neyi ya da asıl soru şu olmalıydı: Bu yıkımı engelleyebilecek bir yol var mıydı? Zaman kaybetmeden Andrew ile beraber önce mağarayı derinlemesine araştırdık daha sonra diğer bilge kişilerden Kostra hakkında daha fazla bilgi aldık. Hala bir çıkış yolu gözüküyordu ama bu olayı tecrübeme ve yeteneklerime dayanarak çözüme kavuşturacağıma inanıyordum.

Andrew, çadırında abimin kitaplarını okurken ben de çadırımın içinde ilerigeri yaparak düşünüyordum. Bir müddet sonra Doktor adımlarımdan rahatsız oldu, ben de daha rahat çalışması için adayı tekrar gezmeye karar verdim ve çadırdan dışarı çıktım. Çadırdan birkaç adım uzaklaşmıştım ki Doktor'un "Buldu!" sesi, heyecan ve korkuyla bir hışımda

kendimi çadırın içine atmama yetti. Aradığı kitabı bulmuştu. Kitap Kostra ve üç oğlu hakkındaydı ama biz başka bir oğlu olduğu konusunda oldukça emindik. Doktor biraz göz attıktan sonra aradığı bölümü bulup sesli bir şekilde okumaya, o okudukça da suratlarımızı umutsuz bir ifade kaplamaya başladı. Kitapta, rüyalar başladığında yapılması gereken tek şeyin okyanus ve deniz seviyesinin doğru yüksekliğe geldikten sonra Kostra'nın intikamını alması için beklemek olduğu yazıyordu ama bu gerçek olabilir miydi, onu durdurmanın bir yolu yok muydu, her şey bu kadar mıydı? İnsanlığın sonunu bir ejderha getirecekti ve onu engellemenin bir yolu yoktu. Yine de kitap eksikti çünkü Dördüncü Oğul'dan bahsetmiyordu. Şimdi tek yapılması gereken şey yüzyıllar boyunca bekleyip kitapta yazan şeylerin gerçek mi yoksa eksik mi olduğunu görmektir.

Bir insan her gün uyuyup vahşet dolu kâbusu görmekten bıkmıştı. Doktor kitabı okuduktan bir hafta sonra, vahşete dayanamamış ve intihar etmiş bir biçimde bulunmuştu. Artık bu sır benimle mezara kadar gidecekti sanırım. Kostra'yı görmek çok acı verici olacaktı, umarım zamanla bu acı diner ya da herhangi bir yolla bütün öğrendiklerimi unutabilirim. İnsanlığın sonunun nasıl olacağını bilmek bir fani için çok büyük bir yükü. Bu sırrı kimseye anlatmayacaktım ve her gün bu sırla yaşamamın acısını çekerek, insanlığın sonra ermesini bekleyip bütün bu işlere başladığım güne lanet okuyup uyuyacaktım.

HAFTALIK FİLM ÖNERİLERİ

YAŞAM

Merhaba sevgili YBFL Gazete okurları! Okulumuzun son haftasında film türümüz biraz karışık olacak, tek bir tür belirlemedim. Fakat olabildiğince herkesin izlemekten keyif alacağı filmler seçmeye çalıştım.

1. KNIVES OUT (BIÇAKLAR ÇEKİLDİ)

Tür: Polisiye/Komedi – IMBD: 7,9

Bu yıl ikincisi çıkacak olan film, oyuncu kadrosu ve konusuyla beni kendini izlemeye ikna etmişti. Keyifle izleyebileceğiniz ve diğer polisiye filmlerin aksine dekorları ve kostümleriyle sizi içine çeken, karanlık temalı olamayan bir film. Konu olaraksa 85. yaş gününde ölü bulunan ünlü bir yazarın evinde geçen soruşturmayı ele alıyor.

2. COLLATERAL BEAUTY (GİZLİ GÜZELLİK)

Tür: Romantik/Dram – IMBD: 6,7

Kızının ölümü sonrasında giderecek hayattan kopan başarılı bir iş adamı; acısını dindirmek için aşka, zamana ve ölüme mektup yazar ve bir gün gerçekten onlarla tanışır. Konusu biraz fantastik dursa da çok güzel işlenmiş bir film ve özellikle de sonuyla beni etkilemeyi başardı. Keyifle ve ailecek izleyebileceğiniz bir film.

3. THE FATHER (BABA)

Tür: Dram – IMBD: 8,3

Çok küçük detaylara kadar ince ince işlenmiş bir film. Ters köşe filmler arasında izlediğim en başarılı filmlerden biri, aldığı ödüller de bunu kanıtıyor. Yaşlılıkla baş etmeye çalışan bir adamın ve kızının hikayesini izliyoruz. Normalde bu tür filmlerde izleyici dışarıdan üçüncü kişi olarak filmi izler fakat bu film öyle bir kurgulanmış ki filmi başkarakterin gözünden izler gibisiniz ve yaşlılıkla siz de başa çıkmaya çalışıyorsunuz. Daha fazla yazarsam spoiler olacak o yüzden burada bırakıyorum :D. İyi Seyirler :D

DÜĞÜMLERİ ÇÖZMEK

DENEME

Yaşadığımız çevre karmaşadan ibaret. Hayatın her alanında ve her yerinde bu kaosu gözlemlemek mümkün. Özellikle de sürekli değişen düzen, bu karmaşayı katlayarak arttırıyor. Biz insanlar da bu kaosu dindirebilmek için çeşitli çalışmalar yapıyoruz. Fakat hiçbirinin karmaşayı bitirdiği ya da azalttığı yok. Hepsi yalnızca kaosun yön değiştirmesine ve farklı konulara yönelmesine neden oluyor. Belki sizin de fark etmiş olacağınız üzere kaos hiçbir zaman

yok olmaz. Sadece durumlar arasında yer değiştirir. Bu değişimleri sağlayan araçlara da biz “proje” adını veriyoruz. Evet, projeler durumlar arası kaos aktarımını sağlayan araçlardan ibarettir bana göre. Örnek olarak bir soruna çözüm getiren bir dijital uygulama tasarladık fakat bu zamanla dijitalleşmeyi ve teknoloji bağımlılığı sorununu beraberinde getirdi. Bu verebileceğimiz en basit örneklerden biri. Bu nedenle projelerin asıl amacı sorunları yok etmek yerine sorunu başka bir yere yönlendirerek karmaşada kontrol sağlamaktır.

Çevremizi, her yerinde düğüm olan bir ip yığını şeklinde düşünebiliriz. Projeler

Arda Gevher 9/A

düğümüleri yavaş yavaş çözer fakat bir yandan da açtığı parçaları bir yığın üstüne bırakarak alakasız bir yerde başka bir düğüm oluşturur. Fakat ne kadar çok düğüm çözersek her ne kadar yeni düğümler oluşturma ihtimalimiz de olsa, sonuca ulaşmamız ve ipliği düzenlememiz de bir o kadar kolay olacaktır. İnsanlar çözümler üretmeye çalıştıkça iplik yavaş yavaş düzenli bir hal almaya başlayacak, çözülen her düğüm bir sonraki için daha tecrübeli bir başlangıç olacaktır. İşte tüm bu sebeplerden ötürü çözebildiğimiz kadar çok düğüm çözmek insanlığımızın, belki de var oluşumuzun tek ve yegâne amacı.

Bir Farkımız Kalsın

Kalp kırılınca ne umut kalır ne özlem
Yaralara var tek bir merhem
Yâr'ine kavuşursa o sıcak meltem
Oldum ben yine sersem
Sallanıyor her şey yıkılacak
Bir gün bunlar da yok olacak
Güzel çirkin farksız artık
Oluyor bir deprem
Oluyor bir deprem
- Yunus Emre Kavak

YBFL BOOK CLUB

OKULUMUZUN KİTAP KULÜBÜ İLE TANIŞIN

Kulüp üyeleri tarafından oylama ile seçilen kitaplar belirlenen sürede okunur. Yine oy birliği ile karar verilen tarihte okunan kitabın toplantısı yapılır. Aynı zamanda @ybflbookclub adlı instagram hesabından kulüp üyeleri tarafından yazılan kitap yorumları paylaşılır.

Önümüzdeki dönem sizi de kulübümüze bekleriz :)

YÜCEL BORU FEN LİSESİ

YBFL BAHAR ŞENLİĞİ

Yayın ve İletişim Kulübünün desteği ile Kütüphanecilik kulübü olarak beraber kitap ve gazete satış standı kurduk. Çok keyifliydi.

SU SAVAŞI

ŞENLİĞİN SONUNDA YER VERİLEN ETKİNLİKTE BÜTÜN OKULUN KATILDIĞI SU SAVAŞI YAPTIK.

HALAT ÇEKME YARIŞMASI

BAHAR ŞENLİĞİNDE "Sokak oyunları" adı altında halat çekme yarışması yaptık. Zorlu ama eğlenceli bir oyundu. Kazanan takımı tebrik ederiz :)

FUTBOL TURNUVASI

Okul öğrencileri tarafından en çok sevilen etkinliklerden birisi spor müsabakaları. Şenlikte bu turnuvaların finallerini yaptık.

YBFL BAHAR ŞENLİĞİNDE EMEĞİ GEÇEN ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLERİMİZE TEŞEKKÜR EDERİZ

